

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 sierpnia 1973 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Międzynarodowej konwencji dotyczącej ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, sporządzonej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 października 1957 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 10 Międzynarodowej konwencji dotyczącej ograniczenia odpowiedzialności właścicieli statków morskich, sporządzonej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 października 1957 r., złożony został Rządowi Belgii dnia 1 grudnia 1972 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 1 czerwca 1973 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 31 maja 1968 r., składając dokumenty

ratyfikacyjne albo dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Zjednoczone Królestwo
Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii . . . dnia 18 lutego 1959 r.,

z następującymi zastrzeżeniami:

- „1) Zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt a) wymienionego Protokołu podpisania, Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii wyłącza stosowanie artykułu 1 ustęp 1c) Konwencji.
- 2) Zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt b) wymienionego Protokołu podpisania Rząd Zjednoczonego Królestwa uregułuje przez szczegółowe postanowienia

prawa krajowego zasady ograniczenia odpowiedzialności dla statków o tonażu mniejszym niż 300 ton.

3) Rząd Zjednoczonego Królestwa zastrzega sobie również prawo rozciągnięcia wymienionej Konwencji na którekolwiek z terytoriów, za których stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialny, przy czym stosowane będzie jedno lub wszystkie zastrzeżenia przewidziane w ustępie 2 Protokołu podpisania. Ponadto, zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt c) Protokołu podpisania, Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadcza, że wymieniona Konwencja nie stała się częścią ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, ale że zostały wydane odpowiednie postanowienia w celu wprowadzenia jej w życie".

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 konwencji Rząd Zjednoczonego Królestwa rozciągnął wymienioną konwencję w niżej podanych datach na następujące terytoria z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania:

Wyspa Man dnia 18 listopada 1960 r.,

Bahama, Bermudy, Brytyjskie Terytoria Antarktyczne, Honduras brytyjski, Wyspy Salomona, Wyspy Falklandzkie i terytoria przyległe, Gibraltar, Wyspy Gilberta i Ellice, Honkong, Sezele, Wyspy Dziewicze, Mauritius dnia 21 sierpnia 1964 r.,

Wyspy Guernsey, i Jersey dnia 21 października 1964 r.,

Barbados, Kajmany, Dominika, Grenada, Montserrat, Saint Lucia, Saint Vincent, Wyspy Turks i Caicos dnia 4 sierpnia 1965 r.,

Nowe Hebrydy (kondominium angielsko-francuskie).

Rządy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Francji oświadczyły, po wspólnym porozumieniu, że wymieniona konwencja będzie stosowana do kondominium z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania.

Notyfikacja dokonana przez Rząd Zjednoczonego Królestwa dnia 8 grudnia 1966 r.,

notyfikacja dokonana przez Rząd Francji dnia 8 grudnia 1966 r.,

Francja dnia 7 lipca 1959 r.,

Hiszpania dnia 16 lipca 1959 r.,

z potwierdzeniem zastrzeżeń zgłoszonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Ghana dnia 26 lipca 1961 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Singapur dnia 17 kwietnia 1963 r.
Przystąpienie do konwencji zostało dokonane przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 kon-

wencji „z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania”.

Szwecja dnia 4 czerwca 1964 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Finlandia dnia 19 sierpnia 1964 r.,
z potwierdzeniem zastrzeżeń złożonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty b) i c) Protokołu podpisania.

Algieria dnia 18 sierpnia 1964 r.,

Fidzi dnia 21 sierpnia 1964 r.

Przystąpienie do konwencji zostało dokonane przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 konwencji „z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania”.

Ponadto w nocy przekazanej Rządowi Belgii dnia 22 sierpnia 1972 r. Rząd Fidzi stwierdził, że w zakresie objętym powyższą konwencją przyjmuje prawa i obowiązki podjęte w jego imieniu przez Wielką Brytanię począwszy od dnia 10 października 1970 r., tj. od dnia uzyskania niepodległości, z zastrzeżeniami złożonymi do powyższej konwencji przez Zjednoczone Królestwo. Zgodnie z postanowieniami ustępu 2 punkt c) Protokołu podpisania Rząd Fidzi oświadczył, że konwencja nie stanowi jeszcze części obowiązującego w Fidzi prawa, ale odpowiednie postanowienia w sprawie jej wprowadzenia w życie już zostały włączone do ustawodawstwa Fidzi.

Norwegia dnia 1 marca 1965 r.,
z potwierdzeniem zastrzeżeń złożonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty b) i c) Protokołu podpisania.

Dania dnia 1 marca 1965 r.,

Republika Malgaska dnia 13 lipca 1965 r.,

Arabska Republika Egiptu dnia 7 września 1965 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania.

Holandia dnia 10 grudnia 1965 r.,
z zastrzeżeniem przewidzianym w ustępie 2 punkt c) Protokołu podpisania oraz stwierdzeniem, że ratyfikacja dotyczy „Królestwa w Europie”.

Szwajcaria dnia 21 stycznia 1966 r.,

Gujana dnia 25 marca 1966 r.

Przystąpienie do konwencji zostało dokonane przez Wielką Brytanię zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 konwencji „z tymi samymi zastrzeżeniami, jakie zostały złożone przez Zjednoczone Królestwo w czasie ratyfikacji, a mianowicie z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty a) i b) Protokołu podpisania”.

Iran dnia 26 kwietnia 1966 r.,

Zair dnia 17 lipca 1967 r.,

Izrael dnia 30 listopada 1967 r.,
z potwierdzeniem zastrzeżeń złożonych w czasie podpisania, przewidzianych w ustępie 2 punkty a), b) i c) Protokołu podpisania.

Portugalia dnia 8 kwietnia 1968 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
a), b) i c) Protokołu podpisania.

Islandia dnia 16 października 1968 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
b) i c) Protokołu podpisania.

Indie dnia 1 czerwca 1971 r.,
z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
a), b) i c) Protokołu podpisania.

Arabska Republika Syrii dnia 10 lipca 1972 r.,
Republika Federalna

Niemiec dnia 6 października 1972 r.,

z zastrzeżeniami przewidzianymi w ustępie 2 punkty
a), b) i c) Protokołu podpisania.

Zgodnie z artykułem 11 konwencji weszła ona w życie
dnia 31 maja 1968 r. w stosunku do tych państw, które
złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty
przystąpienia do dnia 30 listopada 1967 r. i dla tych tery-
toriów, na które została ona rozciągnięta zgodnie z jej ar-
tykułem 14 ustęp 1 przed tą datą. W stosunku do pozosta-
łych wymienionych wyżej państw konwencja weszła w
życie w sześć miesięcy po dacie złożenia ich dokumentów
ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek